

Zitting Rechtbank sector bestuursrecht
dd. 18 oktober 2005 t.g.v. behandeling
inzake beroepen van:
-S. Stoffer
-Vereniging Parnassusweg / Beethovenstraat
(verder de Vereniging)

Tegen beslissingen op bezwaar
Dagelijks Bestuur
Stadsdeel Zuideramstel, verweerder

Procedurenummers
03/2477 GEMWT 73 G169 en
03/1685 GEMWT 73 G198

Pleitaantekeningen Dagelijks Bestuur stadsdeel Zuideramstel

Geachte heer/mevrouw,

- 1) Het dossier in deze zaak groeit gestaag verder. In navolgend betoog staat verweerder stil bij de hoofdlijnen.
- 2) De Gemeente Amsterdam heeft in het overleg met de vertegenwoordiging van de bewoners naar aanleiding van de bouw van het WTC in het midden van de tachtiger jaren toegezegd dat zij de parkeeroverlast die was te duchten van de realisatie van het WTC zoveel als mogelijk zou beperken.
- 3) Ter uitvoering van deze toezegging kwam een belanghebbendenparkeerregeling voor de Prinses Irenebuurt tot stand. Op dat moment was sprake van een unieke situatie in Amsterdam. Gratis parkeren was toen - in het begin van de jaren tachtig - nog de norm.
- 4) Hoewel verweerder in 2002 heeft aangekondigd de parkeerregeling te willen beëindigen en zijn toezegging voortaan te willen invullen door de invoering van betaald fiscaal parkeren geldt belanghebbendenparkeerregling de facto tot op de dag van vandaag -thans bijna twintig jaar later- nog steeds.
- 5) De parkeersituatie in Amsterdam is sedert de invoering van de regeling genoemd onder 3 drastisch gewijzigd. De parkeerdruk is hoog, in bijna geheel Amsterdam is sprake van fiscaal betaald parkeren. Een aanpassing van het parkeerbeleid in de Prinses Irenebuurt is noodzakelijk geworden. De Gemeente, het voormalige stadsdeel Zuid, heeft hier al een aanzet voor willen geven. Later, toen het gebied binnen het stadsdeel Zuideramstel is komen te liggen heeft verweerder dat stukje overgenomen.
- 6) De gemeente is vanaf 2000 gericht geweest op het totstandbrengen van een duidelijk en consistent parkeerbeleid. Uniformiteit was het motto, het basisregime in Amsterdam qua parkeerregulering was (en is) fiscaal betaald parkeren. De belasting wordt voldaan door middel van het betalen voor een parkeervergunning of een parkeerkaart. Dit beleid is - na uitvoerige raadpleging van alle belanghebbenden over de Nota 'Parkeren is manoeuvreren' - neergelegd in de Parkeerverordening 2002. Deze centraal vastgestelde regeling liet stadsdelen weinig keus. Onder de werking van de Parkeerverordening 2002 was de ruimte van het stadsdeel voor een eigen parkeerbeleid zeer beperkt. De Parkeerverordening 2002 beoogde een einde te maken aan niet altijd goed op elkaar afgestemde centrale en decentrale bevoegdheden en maatregelen.

- 7) Voor wat betreft de situatie in de Prinses Irenebuurt ging de wethouder van de Gemeente Amsterdam uit van een beëindiging van het systeem en invoering van betaald parkeren op 1 juli 2003. Het bijzondere parkeersysteem verdroeg zich niet met de centraal vastgestelde regeling. In dit licht moet het eerste uitwerkingsbesluit (van februari 2002) worden gezien.
- 8) Na de eerste vaststelling van het uitwerkingsbesluit is in maart 2002 een bewonersbrief verspreid. Deze brief heeft talloze bezwaarschriften opgeleverd.
- 9) Het uitwerkingsbesluit van februari 2002 is vanwege een technische (hier niet terzake doende) onvolkomenheid gecorrigeerd op 7 mei 2002. Het bezwaar heeft zich mede gericht op dit besluit .
- 10) Nog voor de besluiten op bezwaar werd duidelijk dat de (net aangetreden) wethouder V.&V. van de centrale stad openstond voor meer bewegingsruimte van de stadsdelen op het punt van parkeren. Discussie over het weinig tot geen ruimte latende centraal vastgestelde parkeerbeleid zoals recent daarvoor vastgelegd in de Parkeerverordening 2002 werd daarmee mogelijk.
- 11) Verweerder heeft in februari 2003 in een discussienota Parkeren in Zuideramstel aangegeven wat zijn gewenste toekomstbeeld is binnen de (deels nog te ontwikkelen) kaders gesteld door de centrale stad. Belanghebbenden zijn uitgenodigd hiervan kennis te nemen en hierover mee te denken.
- 12) Op 15 april 2003 heeft verweerder besloten op de ingediende bezwaarschriften. Daarbij zijn de bezwaren gericht tegen het uitwerkingsbesluit niet ontvankelijk verklaard. Verweerder heeft het uitwerkingsbesluit als algemeen verbindend voorschrift getypeerd. Tegen een dergelijk besluit is geen beroep en bezwaar mogelijk. Verweerder sluit niet uit dat het uitwerkingsbesluit als beleidsregel wordt beschouwd. Dit maakt voor de ontvankelijkheid echter geen verschil, tegen beleidsregels staat evenmin beroep en bezwaar open. Voor wat betreft de bezwaren gericht tegen de verkorting van de geldigheidsduur cq beëindiging van de parkeervergunning(inclusief bezoekerskaarten) is besloten de overgangsperiode met een jaar te verlengen tot 1 april 2004.
- 13) In de beslissing van 15 april 2003 heeft verweerder ook tot uitdrukking willen brengen dat het parkeerbeleid in Zuideramstel naar aanleiding van de hiervoor omschreven ontwikkelingen onder 10 en 11 nogmaals op de agenda van verweerder zou komen te staan.
- 14) Door S. Staffer en de Vereniging zijn op 2 juni 2003 vervolgens beroepschriften ingediend. Verweerder heeft verweerschriften ingediend.
- 15) De Vereniging heeft op 6 mei 2003 de gemeente Amsterdam gedagvaard in een civiele procedure bij de Arrondissementsrechtbank . Eisers hebben kortgezegd gevorderd dat de gemeente Amsterdam wordt verboden de bijzondere parkeerregeling te beëindigen. De Rechtbank heeft deze vordering op 6 oktober 2004 afgewezen. De uitspraak is aan uw Rechtbank (sector bestuursrecht) toegezonden.
- 16) Tegen deze uitspraak is door de Vereniging in december 2004 hoger beroep ingesteld bij het Gerechtshof. Het Gerechtshof heeft een incidenteel beroep van de Vereniging op 11 augustus 2005 eveneens afgewezen. Het betrof een verzoek bij wijze van voorlopige voorziening de Gemeente te verbieden een einde te maken aan de bijzondere parkeerregeling voor het moment dat het Hof arrest zou wijzen. De Gemeente heeft in de hoofdzaak op 22 september 2005 een memorie van antwoord toegezonden.

Dit stuk hecht verweerder aan deze pleitnotitie. Arrest is medio 2006 te verwachten.

17) Op 25 november 2004 is door de Gemeenteraad van Amsterdam vastgesteld de Menukaart Parkeerregelingen. Deze regeling beoogt meer ruimte te bieden aan de Stadsdelen op de punten van invoering, inrichting, handhaving en communicatie. De uitgangspunten zoals vastgesteld bij de Nota 'Parkeren is manoeuvreren' - neergelegd blijven gehandhaafd. Belanghebbendenparkeren voor bewoners wordt vooralsnog toegestaan in de Prinses Irenebuurt .

18) Op 25 november 2004 is door de Gemeenteraad van Amsterdam tevens de Parkeerverordening 2005 vastgesteld. Dit was noodzakelijk na vaststelling van de Menukaart Parkeerregelingen. De stadsdelen moeten hun uitwerkingsbesluit als gevolg van de verruimde beleidsvrijheid aanpassen. Deze uitwerkingsbesluiten zijn mede bepalend voor de inhoud van de verordening Parkeerbelastingen. Voor de verordening Parkeerbelastingen 2006 moest het uitwerkingsbesluit van het stadsdeel voor 1 juni 2005 zijn aangeleverd bij de gemeente Amsterdam. De wijzigingen konden dan per 1 januari 2006 in werking treden. Onder voorbehoud van instemming van de Stadsdeelraad met de Nota Parkeren Zuideramstel die op 1 juni jl. nog niet had besloten heeft verweerder een uitwerkingsbesluit vastgesteld en toegezonden .

19) Verweerder heeft binnen de recente kaders genoemd onder 17 en 18 aangereikt door de centrale stad vanaf begin 2005 aan de hand van de (aangepaste) nota Parkeren in Zuideramstel belanghebbenden uitgenodigd in te spreken. Van de mogelijkheden is op grote schaal gebruik gemaakt. Nieuwe kaders hebben overigens in de onderhavige kwestie niet geleid tot een afzien van het voornemen tot de beëindiging van de bijzondere parkeerregeling en de invoering van fiscaal betaald parkeren.

20) Verweerder heeft in de periode 1 april 2004 (einde overgangperiode genoemd in de beslissing op bezwaar) tot en met 22 maart 2005 drie besluiten genomen ter bevestiging van dat voornemen tot de beëindiging van de bijzondere parkeerregeling en de invoering van fiscaal betaald parkeren. De geldigheid van de aan de bewoners verstrekte vergunningen en bezoekerskaarten is - hangende het besluitvormingstraject rondom de stadsdeelnota en de civielrechtelijke procedures - daarbij steeds verlengd. In het laatste besluit van verweerder van 22 maart 2005 is dat tijdstip bepaald op 1 januari 2006.

20) Inmiddels heeft de Stadsdeelraad op 27 september jl. ingestemd met de nota Parkeren in Zuideramstel . Voor wat betreft de onderhavige procedure is ingestemd met beëindiging van de bijzondere parkeerregeling en de invoering van fiscaal betaald parkeren. De omvang van het vergunninggebied ZA3 (Prinses Irenebuurt) is bepaald alsook de tijden ma-vrijdag van 09.00 tot 19.00 uur, de tarieven aan de paal (C) en voor de vergunningen (C). Dit geldt eveneens voor het aantal vergunningen per adres (2).

21) Verweerder heeft deze uitgangspunten opgenomen in een nieuw uitwerkingsbesluit van 4 oktober jl. De Stadsdeelraad heeft overigens uitgesproken met de beëindiging van de bijzondere parkeerregeling en de invoering van het systeem van fiscaal betaald parkeren in te stemmen maar met effectuering te willen wachten tot het moment waarop het Gerechtshof een voor het stadsdeel positief arrest zal hebben gewezen.

Tenslotte en mede naar aanleiding van hetgeen nog naar voren is gebracht in de brief van 5 oktober jl. het volgende.

Verweerder is van mening dat het vorenstaande laat zien dat sedert de indiening van het beroep medio 2003 en het inzenden van het verweerschrift sprake is geweest van vele voor het onderwerp parkeren

in Zuideramstel relevante ontwikkelingen. Dit betreft op beleidsgebied zowel stadsdeelontwikkelingen als grootstedelijke ontwikkelingen. Ook al is er thans sprake van meer beleidsruimte voor het stadsdeel, vaststaat dat op het beleidsterrein parkeren grootstedelijke ontwikkelingen het kader blijven vormen voor de stadsdeelontwikkelingen.

Het door de Vereniging ingediende (civielrechtelijke) hoger beroep wacht verweerder met vertrouwen af. Voor wat betreft het gestelde in de brief van 5 oktober jl. waarin wordt verwezen naar enkele overwegingen over garantie en bewijslast in de uitspraak van de Rechtbank verwijst verweerder naar de bijgevoegde Memorie van Antwoord.

De Stadsdeelraad heeft zich uitgesproken voor een lager tarief dan verweerder heeft voorgesteld, te weten een C tarief i.p.v. een B tarief. Dit is gebeurd na een lobby vanuit de buurt. Verweerder heeft zich neergelegd bij deze uitspraak. Indien dit tarief in de praktijk niet blijkt te voldoen zal na evaluatie aanpassing dienen plaats te vinden.

Qua belangenafweging stelt verweerder zich op het standpunt dat de Vereniging er nooit van uit heeft mogen gaan dat deze regeling tot in lengte van dagen zou worden gecontinueerd. Met de vervanging van het ene systeem door het andere systeem doet de gemeente nog steeds haar toezegging gestand. Met het fiscale systeem bestaan goede ervaringen en dit systeem biedt ook een goede bescherming tegen parkeeroverlast.

De Vereniging gaat voorbij aan de drastische verandering in de parkeersituatie in Amsterdam. Een aanpassing van het parkeerbeleid in de prinses Irenebuurt is noodzakelijk uit oogpunt van algemeen belang: het parkeerbeleid was voor 2002 ondoorzichtig en diende te worden geüniformeerd. Uniformering is niet alleen in grootstedelijk opzicht gewenst, doch dient ook het stadsdeelbelang. Binnen het stadsdeel golden immers diverse regelingen.

Het beleid zoals het thans in de praktijk nog steeds wordt uitgevoerd komt neer op een ongelijke behandeling van burgers, een bevoordeling van bewoners van deze wijk ten opzichte van andere bewoners in dezelfde positie. Tenslotte kan nog gewezen op een niet optimaal gebruik van de beschikbare parkeerruimte.

Dat verweerder en ook de Stadsdeelraad wel degelijk rekening houden met de belangen van de Vereniging en de bewoners mag blijken uit het nog steeds gelden van de bijzondere parkeerregeling. Zeer recent heeft de Stadsdeelraad aangegeven de daadwerkelijke invoering op te schorten tot het arrest van het Gerechtshof.

Of het fiscaal betaald parkeren voldoet zal uiteindelijk blijken in de praktijk. Verweerder wijst in dit verband op de afgesproken evaluatie een jaar na invoering.

Verweerder verzoekt u de beroepen, voorzover ontvankelijk ongegrond te verklaren.

Namens verweerder,
M.C.A . Donker
Gemachtigde

Bijlage: Memorie van Antwoord dd . 22 sept. 2005 Gerechtshof (nr. 2005/176)